

ПРЕС КЛИПИНГ

22. јул 2016.

НАСЛОВИ

Где је доња граница у угрожавању права радника? (стр. 2)

Рад у иностранству вечито привремен! (стр. 3)

Протест радника фабрике "Застава аутомобили": Неће стечај, хоће зараде (стр. 3)

Фискални савет: Достижан дефицит од 0,5 одсто до 2019, плате и пензије не треба повећавати (стр. 4)

Премијер са представницима Светске банке и ММФ: Србија изнад просека (стр. 4)

ДЕСЕТ ПИТАЊА која послодавац НЕ СМЕ да постави запосленом (стр. 5)

Вулин: Поштујемо допринос рудара развоју земље (стр. 7)

Зашто власт ћути о пеленама (стр. 8)

У "Ласти" вишак од 800 до 1.000 радника (стр. 11)

Гаси се фабрика која је моторизовала бившу Југославију (стр. 12)

Где је доња граница у угрожавању права радника?

Извор: Н1

Аутор текста: Маја Николић

Да ли се српски радник у страниој фабрици осећа горе него обичан шраф? Јер једнако је заменљив, али за разлику од шрафа има потребу да направи паузу, узме боловање или оде на одмор, а да по повратку не остане без посла.

Где је доња граница у угрожавању права радника?

“Ја лично мислим да не постоји та граница. До ког нивоа може да падне смањивање права запослених - просто нема границу”, каже председник Савеза самосталних синдиката Србије Љубисав Орбовић.

Први човек Самосталних синдиката Србије даље објашњава: очајни у потрази за послом, радници, каже, пристају на све, а синдикалне варнице ни на видику. Симптоматично, констатутје, у страним компанијама које су претходних месеци на лошем гласу - нема синдикалног организовања.

“И ми као синдикат не можемо да реагујемо, јер ми тамо немамо чланство. Људи се плаше да уђу у синдикат, зато што им се аутоматски прети отказом”, додаје Орбовић.

Унија која штити права послодаваца у овој је причи на страни радника. Председник те институције тврди: када је уговарала посао, држава је страним инвеститорима дала претерану слободу, што ипак не значи, каже, да су намере државе биле лоше.

“Сигурно да држава не стоји иза тога да каже 'запослите ви наших 1.000 држављана, а ми ћемо вам дати да са њима радите шта хоћете' - то сигурно није тако. Али страни инвеститор долази с идејом да оствари максимални профит, да ће плате бити најниже, али да ће продуктивност бити захтев да се сваки минут на послу буде максимално искоришћен”, наводи председник Уније послодаваца Србије Небојша Атанацковић.

На папиру, кажу у Унији, све је увек у складу са Законом о раду, и чик нек неки радник проговори о ономе што не ваља. Да му се крше основна људска права, за то чујете тек кад тај исти радник остане и без радничких.

ПОСАО НА ОДРЕЂЕНО ВРЕМЕ, ЗА НАШУ ФИРМУ, МОЖЕ ДА ТРАЈЕ И ДУЖЕ ОД 24 МЕСЕЦА, КОЛИКО ПРОПИСУЈЕ ЗАКОН О РАДУ

Рад у иностранству вечито привремен!

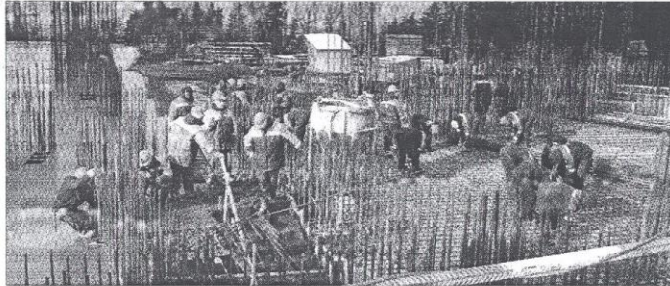
Самостални синдикат истражи оцену уставности недавно донетој прописи, засад без одговора

УГОВОРИ радника које су српске фирме послале на привремени рад у иностранство, могу да важе унедоглед и за њих не важи одредба из Закона о раду да таква врста радног ангажовања може да траје 24 месеца, односно најдуже три године, тврде у Савезу самосталних синдиката Србије.

Због тога је синдикат још у јануару поднео иницијативу за оцену уставности те одредбе, али до данас није добио никакав одговор.

Према речима Душка Вуковића, потпредседника СССС, у односу на њихове колеге у земљи, овај члан дискриминише запослене на одређено време упућене привремено на рад у иностранству.

- Највећи проблем је што у овом делу закона пише да се време проведено на раду

ИЗАЗОВИ Наши радници на градилишту у Сочију

у иностранству не рачуна у укупан рок који запослени може да проведе у статусу на одређено, а који по Закону о раду може да траје две, максимално три године - каже Вуковић. - То, онда, значи да послодавац може рад-

ника да запосли у земљи на одређено, онда га пошаље у иностранство да ради, па га врати овде, и тако он проведе шест-седам година у истом статусу.

У Министарству рада одговарају да ова одредба за-

кона представља погодност и за запосленог и за послодавца: фирмама које немају послове у земљи омогућава да послују на страним тржиштима, а радницима на одређено време да у земљи раде пуне две године, јер им

БЕЗБЕДНОСТ

НАДЛЕЖНИ су приликом доношења закона обећавали да ће он побољшати безбедност наших људи на раду у иностранству. Душко Вуковић, међутим, сматра да се то није догодило.

- Послодавац има обавезу да поштује закон о безбедности на раду Србије, односно земље у коју се радник упућује, што није довољно да би се спречиле несреће - каже Вуковић. - Предлагали смо да радници имају представнике за безбедност који би се јављали инспекцији у Србији, али то није усвојено.

се време проведено на раду у иностранству не би рачунало у законско ограничење од 24 месеца.

Наш саговорник објашњава да је на овај проблем указивано још у радној групи док се припремао закон. На

приговоре синдиката, међутим, творци прописа нису реаговали.

- Поменути члан формулисан је на такав начин зато што је Законом о раду већ прописано да уговори о раду на одређено време могу трајати највише 24 месеца, а да упућивање на привремени рад у иностранство није предвиђено као изузетак овим законом - кажу у министарству. - У супротном, запослени на одређено време упућени на привремени рад у иностранство би могли за одређеног послодавца да раде само 24 месеца, било у земљи било у иностранству.

После пола године од примене закона за надлежне је још рано да сумирају ефекте, али кажу да сада имају свеобухватне и квалитетне податке о запосленима у иностранству. ■ Ј.Ж.С.

Протест радника фабрике "Застава аутомобили": Неће стечај, хоће зараде

Аутор: М. Ј.

Радници се противе покретању стечајног поступка, јер сматрају да на тај начин неко жели да избегне обавезе према њима

Неколико десетина бивших радника фабрике "Застава аутомобили" протествовало је у четвртак испред зграде градске управе где је смештен и Привредни суд. Разлог је поступак у овом суду за стечајни поступак за ово предузеће, чија је основна производна делатност стала доласком "Фијата".

. Реч је о дуговањима, односно разликама између припадајућих и исплаћених зарада за период од 1997. до 2001. године. Тврде да за њих готово 300 постоје и судске пресуде. Новац у распону од око 2.000 до 5.000 евра по раднику требало је одавно да им буде исплаћен.

Фискални савет: Достижан дефицит од 0,5 одсто до 2019, плате и пензије не треба повећавати

Аутор: В. Н.

Добри резултати могу да буду одрживи само ако се озбиљно реши стање у великим јавним предузећима

ЧЛАН Фискалног савета Владимир Вучковић оценио је јуче да би у 2019. години дефицит државе могао да буде 0,5 одсто бруто домаћег производа (БДП) и додао да је тај циљ достижан.

Дуг је висок, 75 одсто БДП, далеко од законске границе од 45 одсто и од економске одрживости на дуги рок. Да би се обарао довољном брзином треба ићи амбициозно на снижавање дефицита, рекао је Вучковић на седници скупштинског Одбора за финансије, републички буџет и контролу трошења јавних средстава, на којој је прихваћен Извештај о раду Фискалног савета за 2015.

Вучковић је рекао да би циљани дефицит од 0,5 одсто БДП обезбедио стабилност и Србија би била спремна за нове шокове који би могли да се десе у свету. Он је оценио и да су резултати постигнути у 2016. години одлични, да ће дефицит бити знатно мањи од планираног.

Проценили смо да ће дефицит државе бити 2,5 одсто БДП за целу годину, а планиран је четири одсто, рекао је Вучковић. Вучковић је рекао да дефицит од 0,5 одсто БДП у 2019. години "претпоставља истрајавање на замрзавању плата и пензија, и то плата нешто краће, а пензија и у 2017. и 2018. години".

ГИГАНТИ

ВЛАДИМИР Вучковић је истакао и да добри резултати могу да буду одрживи само ако се озбиљно реши стање у великим јавним предузећима, попут "Електропривреде Србије", "Србијагаса", "Ресавице", "Железница Србије".

Премијер са представницима Светске банке и ММФ: Србија изнад просека

Извор: ФоНет

Председник Владе изјавио да је ово преломни тренутак за опоравак домаће економије, да су резултати које Србија има изнад просека и да суфицит буџета то доказује

БЕОГРАД - Председник Владе Србије Александар Вучић изјавио је данас, на састанку са представницима Светске банке у Београду и Међународног монетарног фонда (ММФ), да је ово преломни тренутак за опоравак домаће економије, да су резултати које Србија има изнад просека и да суфицит буџета то доказује.

Вучић је захвалио Светској банци на великој помоћи и жељи да Србија буде макроекономски уређена земља на путу развоја и просперитета, објављено је на сајту Владе Србије.

У саопштењу се наводи да је Вучић рекао да Србија има највећи раст БДП у региону на крају првог полугођа ове године, као и највећи раст у Европи.

Он је замолио обе финансијске институције да пошаљу тим експерата у Србију који ће, заједно са домаћим експертима, допринети дефинисању ефикасних мера за повећање стопе раста бруто домаћег производа и у наредним годинама.

Вучић је указао на важност инфраструктурних пројеката и правовременог доношења закона о финансирању локалне самоуправе, пре започињања процеса припреме буџета за наредну годину.

Шеф Канцеларије Светске банке у Београду Тони Верхеијен изјавио је да Србија постиже изузетне резултате у односу на постављене циљеве, посебно када је реч о јачању инвестиција у приватном сектору, којима су допринели и позитивни трендови на фискалној страни.

Једна од тема разговора била је потреба да се усвоји план оптимизације запослености ЕПС, као и анализа општег стања у овом предузећу, на чему инсистирају обе међународне финансијске институције.

На састанку је било речи и о томе да је окончана експертска мисија Светске банке, а разматрана је и реализација плана финансијске конолидације ЕПС који је усвојен у јуну прошле године.

Састанку су, поред премијера Вучића, присуствовали и министар финансија Душан Вујовић и министар рударства и енергетике Александар Антић, објављено је на сајту Владе Србије.

ДЕСЕТ ПИТАЊА која послодавац НЕ СМЕ да постави запосленом

Аутор: М. Р. Петровић

Полиграфско испитивање радника због нестанка тоне пилетине у фабрици “Перутнина Птуј - Топико” из Бачке Паланке, први је случај овог типа забележен у Србији. Није, на жалост, и једини у којем су послодавци прекорачили своја законска овлашћења.

Ово су питања и захтеви која послодавац пред вас не сме никад да изнесе.

- 1. Да ли сте трудни или планирате да имате децу?**
- 2. Да ли сте ХИВ позитивни?**
- 3. Које сте националности и вероисповести?**
- 4. Да ли сте ожењени/удати, разведени...**
- 5. Имате ли децу?**
- 6. Да ли сте геј?**
- 7. Да ли сте члан неке политичке странке или синдиката?**
- 8. Каква су вам политичка уверења?**
- 9. Шта имате од имовине?**
- 10. Какво вам је социјално порекло, односно да ли потичете из радничке породице, породице интелектуалаца, земљорадника...**

Упркос томе, Родољуб Шабић, повереник за информације од јавног значаја и заштиту података о личности у досадашњој пракси сретао се са покушајима послодаваца да неовлаштено прикупљају и обрађују личне податке запослених.

- Случај полиграфског испитивања је само један изолован случај, али је цело питање много комплексније - каже за Шабић за "Блиц".

До сада он се, поред осталог, сретао са амбицијама послодаваца да контролишу медицинску документацију запослених, пресретали су њихову електронску комуникацију, чак и ону приватну, држе раднике под константним видео надзором. А све то спада у неовлашћено прикупљање података о личности.

- Када је реч о медицинској документацији, ствар је јасна. Послодавцу једино мора да се достави обавештење о привременој спречености за рад. Нема права да тражи ваше рентгенске снимке, лабораторијске налазе... - каже Шабић.

Послодавац може, додуше, ако посумња у оправданост разлога за одсуствовање са рада, да тражи од надлежног здравственог органа да утврди здравствене способности запосленог, односно да лекарска комисија да ли заиста постије разлози због којих запослени нем оже да ради.

Законом је, чак, изричито прецизирано да послодавац не сме, рецимо, да захтева од запослене жене, или оне која конкурише за посао, да уради тест на трудноћу, осим уколико није реч о послу код којег постоји знатан ризик за здравље жене и детета.

У таквим, као и у осталим случајевима покушаја недозвољеног прикупљања личних података, радник има право да одбије да одговори на питање. Због тога, наравно, не би смео да сноси никакве последице.

Вулин: Поштујемо допринос рудара развоју земље

Извор: Танјуг

Министар за рад, запошљавање, борачка и социјална питања Александар Вулин честитао је данас рударима у Лазаревцу рударску славу Светог Прокопија и поручио да наши рудари и радници заслужују да се води рачуна о њима, о њиховој безбедности и заштити на раду, а да је у томе синдикат суштински партнер.

"Желим свим рударима и њиховом синдикату да честитам крсну славу, и пожелим им да је и ове и сваке друге године дочекају са својим породицама, са људима које воле, да је дочекају у бољој и увек праведнијој Србији и да свака година буде година коју вреди понављати", рекао је Вулин који је присуствовао литургији и резању славског колаца.

Он је поручио да Влада Србије и Министарство рада изузетно поштују допринос синдиката рудара развоју наше земље.

"Када су биле најгоре поплаве, када су била најтежа времена, рудари и њихов синдикат нису питали ни када, ни зашто, ни колико треба радити, већ су разумели да треба заједно да радимо више него икада да би читава Србија добила струју и наша Колубара прорадила", рекао је Вулин.

Тада су рудари, додао је, све успели да ураде у најбржем року, без приче и без кукања.

"Чиста храброст и чист рад су нешто на чему смо заједно требали да будемо захвални, да се сваки пут подсетимо како је то изгледало и да знамо на кога ова земља и ови људи треба да рачунају", рекао је Вулин.

Када се говори о рударским платама, подвукао је министар, увек треба да се сетимо колико се оне тешко зарађују и колико напора, труда и воље је било уложено када је заиста било најтеже, а нико није питао ни колико кошта ни каква ће бити дневница или накнада за прекоремени рад.

"Само су питали шта треба да се уради да би Србија сачувала свој енергетски систем, струју и да би сви они који јесу и нису видели поплаве могли да наставе са својим животом", рекао је Вулин и додао да ће се кад год буде могао захвалити рударима и њиховом синдикату што су тада били на страни своје земље и несебично жртвовали себе за добробит земље.

Вулин је нагласио да Министарство рада као два суштинска приоритета поставља борбу против сиве економије, што је помоћ сваком запосленом, и борбу за безбедност и заштиту на раду.

Према његовим речима, за рударе је посебно значајна безбедност и заштита на раду, те је важно је да се сваки дан унапредјује њихов положај и заштита људи који раде у најтежим могућим условима.

Иако је, како је рекао, на основу европских истраживања Србија у горњој половини земаља, тиме не треба да се задовољимо, већ морамо да будемо најбољи.

"Наш рудар, наш радник заслужује да се води рачуна о њему, о његовој безбедности и заштити на раду, јер људско здравље је најважније. У свему томе синдикат је изузетно потребан и суштински партнер", рекао је Вулин.

Он је замолио послодавце да увек добро размисле када говоре о синдикатима и да увек учине све што је потребно да се рад синдиката не ограничава, већ подстиче, те да је његова препорука као ресорног министра, да у сваком предузећу треба да постоји синдикат.

"То законом не можете да наредите, нити да наредите неке да се учлани у синдикат, али моја препорука сваком послодавцу је - помозите синдикату јер он вам је највећи савзник и много ћете лакше организовати производњу много ћете боље водити рачуна о интересима радника, а интереси радника јесу интереси послодавца", рекао је Вулин.

Како је додао, послодавци понекад то не разумеју, па доживљавају синдикате као препреку и противника, а понекад је то и држава радила, али је истакао да ко год то помисли није у праву.

Подсећајући да је Влада Србије потписала 18 колективних уговора у области које су из њене надлежности, те да је то највећи број за дуги низ година, Вулин је рекао да се сви поштују и да ће се поштовати, а да се он нада да ће и приватни сектор кренути тим путем.

"Надам се да ће колективно преговарање и колективна заштита радничких права, али и колективна заштита интереса послодавца, заживети у читавој нашој привреди и да ће и приватни сектор моћи да каже да је заштитио радника као што то ради и држава", рекао је Вулин.

Вулин је у селу Рудовци положио венац на спомен-плочу рударима који су 1939. године учествовали у штрајку у јама "Пркосава".

Danas.rs

И после три месеца писања о лошим условима у којима раде запослени у појединим страним компанијама изостаје реакција државе

Зашто власт ћути о пеленама

Ограничавање времена за одлазак у тоалет, падање у несвест због високих температура и клима којих у производним халама нема или не раде, понижавајући однос менаџера према запосленима, забрана синдикалног организовања.

Пише: Љ. Буквић

То је само део списка лошег поступања послодаваца, који је подугачак, баш као и списак фирми које су у Србију дошле да за мале паре добију радну снагу, која ће да ћути и трпи јер бољег нема. Јура, Геокс, Калцедонија, Голден лејди, наводе у синдикатима, само су неке од њих. О Јури је само Данас трактате писао, али ни три месеца после првог објављеног текста о томе како радницима, између осталог, саветују да носе пелене како би мање ишли у тоалет - нема реакције државе.

Држава је довела "стране инвеститоре", дала им субвенције, за сваког радника и до 10.000 евра, дала им земљиште да на њему граде и монтирају своје хале и обећала ко зна шта још. И зато не чуди, што Данас два месеца није добио одговор од Министарства рада о извештајима свих инспекција урађених у Јури од 2010. до данас. Чак ни после упозорења повереника Родољуба Шабића да то мора да уради. И онда се поставља питање да ли је држава ту да штити инвеститоре који не морају ни динара да уложе у радника целих пет година или раднике, грађане ове земље који су ту власт одабрали да се бори и избори за њих. Зашто власт жмури на очигледне проблеме који постоје? Зар давањем субвенција за свако радно место Александар Вучић није себи створио добру преговарачку позицију, ону са које може да тражи од инвеститора да радницима дозволи макар паузе за одлазак у тоалет и могућност да организују синдикат? То је само оно што им Устав Србије већ дозвољава. Да ли је могуће да је Србија последња рупа на свирали и да не можемо да нађемо боље послодавце од Јуре и њој сличних? А није тачно да не можемо, јер има примера који то потврђују.

Саговорници Данаса из неколико синдиката тврде да су немачке компаније добар пример, издвајају неколико њих - Сваровски, Бош, Леони. Управо у Леонију УГС Независност има 900 чланова и организовање синдиката се од старта није доводило у питање.

- У Леонију имају кутију у коју радници убацују примедбе уколико их имају. Они којима се примедба одбаци добију по 500 динара, али уколико буде усвојено, радник добије награду од 1.000 до 5.000 динара - каже за Данас Милорад Пановић из УГС Независност.

Међутим, већина компанија из "шрафцигер" индустрије не поштује права радника. Пановић нереаговање државе назива "геноцидом над сопственим народом" јер у компанијама нису дозвољени синдикати, али се не поштују ни основна људска права.

- Јура је само један пример, много их је таквих, Калцедонија, Голден лејди, и многи други. Држава ћути, а треба да се зна да је то проблем, јер већина компанија које дођу нема озбиљну производњу. Ако се деси да им се нешто не свиди или држава одлучи да повећа порез за 0,1 одсто, они могу да се спакују за 24 сата и оду негде другде - истиче Пановић.

Жељко Веселиновић из УГС Слога каже да је погрешно такве компаније звати "страним инвеститорима", јер они то нису.

- Они не доносе новац, њима држава даје субвенције, а они долазе овде јер добијају јефтину мануелну радну снагу. У таквим фабрикама, које људи у иностранству зову лешинарским, у

Србији ради више од 100.000 радника. Држава им даје новац, гради хале и не стоји иза запослених - каже за Данас председник УГС Слога Жељко Веселиновић.

Некада је таквих фабрика највише било у Источној Европи, напомиње, данас их је највише у Бугарској, Румунији, Македонији и код нас.

- Приметили сте да највише њих иде на југ Србије, јер је тамо незапосленост највећа и логично је да ће људи најпре пристати да раде за мале паре. А држава шта ради? Уместо да стоји иза радника, она криви новинаре, синдикате и запослене да раде против државе, не обраћајући пажњу у каквим условима раде грађани - истиче Веселиновић.

Он каже да су за комуникацију са синдикатима отворене углавном само немачке и америчке компаније, док са свим осталима постоји проблем. Сви послују по сличном принципу, тврди он, са државом договарају минималне плате, људи пролазе кроз обуку три месеца, након чега их остављају да раде на уговор, који се стално продужава. Неретко се дешава, напомиње Веселиновић, да поједине фирме запослене мењају управо на та три месеца, током којих раде бесплатно јер су на обуци.

- Држава уместо да стане на страну радника, она не само да не помаже већ опструира. Предлог властима јесте да такве компаније избаце напоље, јер на њихово место могу да дођу фирме које ће више поштовати права радника. Уколико држава ускоро не буде реаговала, плашим се да може доћи до радикалнијих обрачуна синдиката и радника са онима који их понижавају - напомиње Веселиновић.

АСНС: Власт затвара очи пред проблемима

Разумемо жељу и залагање Владе да доведе стране инвеститоре, али не разумемо чињеницу да се не води рачуна о положају запослених у тим компанијама, истиче се у саопштењу Асоцијације слободних и независних медија.

- Да ли наши грађани имају обавезу полиграфских испитивања, да ли они којима смо сви дали субвенције имају право да понижавају наше грађане забраном одласка у тоалет - наводи се у саопштењу АСНС. Кривац за овакво стање, како се истиче у саопштењу, јесте власт, која затвара очи пред овим проблемима, која толерише кршење Устава и закона и која не реагује на упозорења да је на снази апсолутна забрана формирања синдиката у овим компанијама.

Падају приходи још увек друштвеног аутосаобраћајног предузећа, на удару радна места

У "Ласте" вишак од 800 до 1.000 радника

Запослени тврде да ће послове оних који оду из предузећа обављати радници које изнајмљују агенције

Средином јула истекао је рок за пријављивање запослених у саобраћајном предузећу "Ласта" за добровољни одлазак из фирме, а с обзиром да се није пријавио планирани број радника постоји могућност да ће неким бити уручени и откази.

Пише: Г. Влаовић

Наиме, за социјални програм, према Плану оптимизације пословања које је израдило пословодство, пријавило се око 600 радника али је предвиђено да из предузећа оде њих 800 до 1.000 од укупно 3.000 запослених. Израду социјалног програма пословодство правда мањим приходима у износу од 30 одсто док радници тврде да је број прекобројних преувеличан и да се међу онима који треба да оду налазе и запослени који су предузећу потребни.

Иначе у Министарству привреде се припрема документација за приватизацију "Ласте" а медији су писали да су за куповину тог великог саобраћајног предузећа које је у 2015. години пословало у плусу од око 490 милиона динара, интересују компаније из Британије, Шведске, Шпаније и још неких земаља. Иако у пословодству "Ласте" тврде да израда социјалног програма нема никакве везе са приватизацијом предузећа, стручна јавност је потпуно другачијег мишљења. Приватизациони саветник Бранко Павловић каже за Данас да је управо приватизација једни разлог због кога се праве спискови прекобројних.

- Очито је да су надлежни одлучили да продају "Ласту" и да све чине како би предузеће припремили за тај тренутак. У том смислу ослобађају се свих "баласта" који би могли да угрозе тај процес а основна ствар је смањити број запослених како би предузеће било што атрактивније за преузимање од стране инвеститора. Тврдње пословодства да се смањење броја запослених одвија због смањених прихода апсолутно не стоје. Ако вишак запослених у предузећу постоји, онда то нема никакве везе са тим да ли оно послује у плусу или минусу. Вишак запослених није узрокован тиме, реч је о сасвим другој категорији и ти проблеми се решавају независно од пословних резултата. Дакле јасно је као дан да је овде реч о припреми за приватизацију "Ласте" - сматра наш саговорник.

Професор Економског факултета у Београду Љубодраг Савић слаже се са оценом да смањење броја запослених може имати везе са процесом приватизације који следи али сматра да је услед смањења прихода отпуштање радника логичан епилог.

- На жалост када су пословни резултати слабији него што се очекује увек је први потез који се предузима, а да су све друге могућности исцрпљене наравно, смањење броја запослених. Наш

Закон о раду послодавцима даје одрешене руке у таквим ситуацијама, уговори о раду су много флексибилнији и логично је очекивати да се менаџмент определи за такав потез у конкретној ситуацији. Наравно то није ни мало популарно, али не можемо очекивати да предузећа под контром државе буду истовремено и социјалне установе. Иначе, није реч о нечему што се примењује само код нас већ је такав обичај и свугде у свету. Када у некој компанији зарада буде мања, први трошак који ће бити укинут су управо радна места. Такву праксу примењују и најјаче мултинационалне компаније - закључује Савић.

Директор без точкава

Мишљење синдиката је да међу возачима, контролорима и вулканизерима нема вишкова и да су радници ангажовани на тим пословима безразложно стављени на листе за одлазак из "Ласте". Запослени су незадовољни и због тога што ће послове оних који оду из предузећа обављати изнајмљена радна снага коју ће обезбеђивати агенције и тврде да ће "Ласту" то скупље коштати него да ангажује своје раднике. Са тим незадовољством повезује се и информација из медија, да су средином јула са аутомобила Бојана Бојанића, генералног директора "Ласте" скинута сва четири точка.

Гаси се фабрика која је моторизовала бившу Југославију

У крагујевачком Привредном суду за данас је заказано рочиште на којем ће се одлучивати о предлогу за покретање стечаја у Акционарском друштву за промет путничких возила и резервних делова Застави аутомобилима, која је правни наследник некадашње Заставине Фабрике аутомобила, чији фабрички круг и производне хале је, почетком 2010., преузео Фијат.

Пише: З. Р.

Привредни суд је почетком јула донео решење о предстечајном поступку у Застави аутомобилима, а данас ће у том предузећу, са енормним дуговима и троје запослених, готово извесно бити покренут стечајни поступак, након којег ће, опет без икакве дилеме, уследити гашење правног наследника фабрике из чијих погона је, од далеке 1955. до пред крај прошле деценије, изашло више од четири милиона аутомобила. Међу њима су најпопуларнији били "Застава 750", или "фића национале", који је моторизовао бившу Југославију, затим "101", као и "југо" који је, у другој половини 80-их, стигао и на америчко тржиште, где је продато више од 142.000 возила тог модела.

Предлог за увођење стечаја у Застави аутомобилима поднело је Министарство привреде крајем прошлог месеца, како би се кроз тај поступак намирила потраживања поверилаца. У Министарству привреде наводе да је рачун предузећа у блокади још од 11. фебруара прошле године, те да је Застава аутомобили презадужена фирма, чији је дуг 31. децембра 2014. "тежио" чак близу 53 милијарде динара, док је блокада рачуна Заставе аутомобила 12. ула износила 114 милиона динара.

Застава аутомобили је енормне дугове наследила од некадашње Фабрике аутомобила, којој су после гашења производње возила остале непокривене финансијске обавезе, док је Фијат, поновимо, преузео фабрички круг и производне погоне, као улог државе Србије у заједничкој компанији са Италијанима. Надлежни у Привредном суду, међутим, наводе да Застава аутомобили располажу новчаним капиталом и имовином знатније вредности, те је наложена забрана њиховим располагањем.

Група бивших радника Заставе, сазнаје се, противи се најављеном покретању стечајног поступка у Застави аутомобилима, пошто ће стечај, према њиховом мишљењу, да онемогући исплату заосталих потраживања некадашњих Заставиних "аутомобилција". Иако јавности није баш најјасније о којим потраживања је реч, сва је прилика да ће, уколико заиста постоје, она бившим радницима Фабрике аутомобила бити исплаћена из стечајне масе Заставе аутомобили.

З. Р.